

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

באם כל בני ישראל יתדברו ביניהם ויצעקו
שהם רוצים שמשיח יבוא - הוא יבוא מיד!

ראה עמוד 8

ערב שבת קודש ויו"ט שביעי של פסח
הי' תהא שנת אראנו סגולות

שנז

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכי"ר

לזכות

החתן הת' יצחק שיחי'

והכלה מרת נחמה דינה תחי'

ווייל

לרגל נישואיהם בשעטומ"צ

ביום ג', ג' ניסן, הי' תהא שנת אראנו סגולות

"ויבנו בית בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה
כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת החסידות"

*

נדפס ע"י הוריהם

הרה"ת ר' דוד וזוגתו מרת רחל שרה סאשא שיחיו ווייל

הרה"ת ר' רפאל יואל וזוגתו מרת חי' רחל שיחיו זימערמאן

בחסות:

'קרן המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

כמה סוגים ביחידות

לרגל חג אחרון-של-פסח הבאנו בזה ב' צילומים (מוקטנים) נדירים ומיוחדים, מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שיחת אחש"פ ה'שי"ת

(השיחה נדפסה בלקו"ש ח"ב ע' 509 ואילך. ובהוצאה החדשה של "שיחות קודש" תש"י ע' 20 ואילך)

להלן פענוח הכתי"ק (בא בהדגשה):

איי בגמי (כתובות קג, א) ת"ר בשעת פטירתו של רבי אמר לבני אני צריך כו' נר יהא דלוק במקומו שולחן יהא ערוך במקומו מטה תהא מוצעת במקומו.

ובאור הדברים הוא: "בשעת פטירתו של רבי" פי ענין הפטירה הוא העתקה ממקום למקום, מענין לענין, מעבודה לעבודה וכמו ענין ההפטירה שנפטין ונעתקין מקריאה אחת לשני'. ובצדיקים שהולכים הן בעוה"ז הן בעוה"ב, מחיל אל חיל (ראה חנוך קטן) בעלי" אחר עלי', היינו ההעלאה לעבודה יותר גבוהה כו'.

אמר לבני אני צריך. לא זו בלבד שהבנים צריכים לו, אלא יותר מזו שהוא צריך להבנים, מיקען דאך מיינען אז וויבאלד בא עם האט זיך אנגעהויבן א העכערער סדר עבודה, איז האט ער ניט קיין שייכות צו אונז, איז פארוואָרענט רבי בשעת פטירתו און זאָגט אז הגם איך בין איצטער עולה אין א העכערן סדר עבודה לגמרי, פונדעסטוועגן איז וואו איך וועל נאָר ניט זיין, איז לבני אני צריך, איז האָב איך איך אין זינען, און נאָך מער אז אויך מיר, אין די העכסטע עליות, איז מיר נוגע אייער עבודה, ולבני אני צריך.

נר דלוק במקומו, שולחן ערוך במקומו, מטה מוצעת במקומו, הכוונה בזה היא אז אין אַלע ענינים שהיו פונים ע"ע אל הרבי, כ"ז עומד במקומו.

כי הנה בכלל ע"ד שני סוגי ענינים באים להרבי: תקון ופרנסה רוחנית, תקון ופרנסה גשמית. וכל אחד מסוגים אלו מחולק לשלשה. גשמיות'דיקע יחידות (אבל לאו דוקא חומריות'דיקע) נכללת בשלשה: בני חיי ומזוני, שוהו נר, וואָס דאָס איז חיי, נר הי נשמת אדם, היינו החיות. שולחן וואָס דאָס איז מזוני, מטה וואָס דאָס איז בני. איז דאָס אַלץ במקומו, און ער קען ענטפערן און איז משפיע איצטער אזוי ווי פריער, און ניט נאָר אין גשמיות נאָר אויך אין רוחנית, ענטפערט אויך אויף די אַלע ענינים: נר שהו"ע המצות כי נר מצוה, שולחן שהו"ע התורה אשר נוסף ע"ז שככל המצות נק' לבוש נק' ג"כ מזון ותורתך בתוך מעי.

והידוש יותר גדול אשר עונה אפילו על שאלות בעניני תיקוני פגמים ונפילות האדם. שכללותם נרמז במטה, האדם במדר' שוכב, ראש בהשוואה לרגל, ועוד כי כמה תיקונים הם בענין שמירת הברית (גם שמירת הלשון שקשורים זב"ז). וזהו מטה שתהא מטתו שלימה, ובפרט ח"נ שזהו הבדלה כללית בינו ובין ה"א (ראה תניא פמ"ב), איז תיקונים אויף ח"י, איז אויך איצטער ענטפערט ער אזוי ווי פריער.

בטלן 1 כנגד 499 איש!...

מגיע זמן שרק אחד מחמש מאות ירצה לצאת מהגלות, אף שכל השאר הם גם כן בני אברהם יצחק ויעקב, וכולם גם שמעו שמשא רבינו בישר בשמו של הקב"ה שהגיע הזמן ד"פקד פקדתי", ואעפ"כ צועקים נהי' כגוים!... • אע"פ שכשמישיח יבוא, הוא יקלקל לו את העבודה, את הרבנות, את כתיבת החיבור ומכירתו, והוא יתבטל לגמרי ממציאותו ויתבלבל – אבל אולי ישנו אחד מחמש מאות שהוא בטלן ורוצה שמישיח יבוא, מודיעים לאותו אחד שביכולתו לפעול שיהי' רק אחד מ-50, ובאם יתעקש – יפעל שיהי' רק אחד מ-5, ובאם יעבוד יותר קשה – יפעל כפירוש השני ב"וחמושים", שמזויינים יצאו כל בני ישראל • משיחת אחש"פ ה'תשכ"ה – בלתי מוגה

מעובד ובתרגום הפשי ללשון הקודש – בעריכת מערכת "יחי המלך"*

על הסביבה כו', כאשר ישנו ה"אקדמי' טענת'ה"ש² שסביבתו הקרובה וגם הרחוקה אינם כן, על-דרך "אחד הי' אברהם"³ וכל העולם הי' מעברו השני (שזה בא ביחד עם שאר הירושות שירשנו מאברהם אבינו), ותובעים ממנו לא רק שלא יתפעל, אלא גם שהעולם יראה אצלו על המשקוף את הדם, עד שפרעה עצמו יבוא ויאמר לו – אנא לך לקבל את התורה, ושעוד יתן לו כסף וזהב!...

הנה רואים ביציאת מצרים, שלא רק "חצי" מבני ישראל לא יצאו (או לכל-הפחות קרוב לחצי), אלא כמרז"ל על הפסוק⁴

א. אחרון של פסח ענינו הוא גאולת משיח (לפי שמאיר בו הארת גילוי המשיח¹).

ולכאורה, איזה קשר ושייכות יש למשיח עם פסח, הרי הגאולה העתידה תהי' מגלות אדום ולא מגלות מצרים?

והביאור הוא, שכל זמן שלא באה הגאולה ע"י משיח, עדיין לא נשלמה גאולת מצרים.

ב. והנה, מגאולת מצרים ישנה הוראה לגאולתינו עתה:

לכאורה יכולים לטעון, כיצד אפשר לתבוע מיהודי לבער את היצר הרע הפרטי ולהתגבר

(ובפ' הרא"ש). קה"ר פ"ד, יג. פ"ט, טו (ח). ועוד. (3) יחזקאל לג, כד.

(4) בשלח יג, יח. מכלתא עה"פ – הובא בפרש"י עה"פ.

(* מתפרסמת בזה לראשונה בעריכה ועיבוד מיוחדים עם מ"מ בשוה"ג. המו"ל.

(1) "היום יום" כב ניסן. וראה לקו"ש ח"ד ע' 1298.

(2) זהר ר"פ וישב (קעט, ב). וראה נדרים לב, ב

אחר כוס של ברכה החל כ"ק אדי"ש לנגן "כי בשמחה" ונסע לביתו בשעה 2:15 (לערך).

11:00 עד 8:00 אדי"ש קבל היום אנשים ליחידות משעה 8:00 עד 11:00 (ראה ר"ד שביום הבא). אחי"כ יצא לתפלת ערבית ולאחרי נסע לביתו.

11:00 עד 8:00 אדי"ש קבל היום אנשים ליחידות, להלן ר"ד חלקי ממה שדיבר היום ואתמול עם כוי"כ (ע"פ השמועה):

בשעה 8:00 החל כ"ק אדי"ש לקבל אנשים ליחידות, להלן ר"ד חלקי ממה שדיבר היום ואתמול עם כוי"כ (ע"פ השמועה):

לילדה שנראתה עצבות על-פני, נתן כ"ק אדי"ש מטבעות לתתם לצדקה לפני הדלקת נרות ואמר שעייז יאיר מזלה. וכן לכוי"כ ילדות נתן מטבעות לתתם לצדקה קודם הדלקי"נ. לאחת נתן ששה מטבעות כדי לתתם בששת השבועות הקרובים.

פרופסור אחד מאוסטרלי שהתקרב ליהדות עייז שליחות מופלאה מכ"ק אדי"ש נכנס עם אשתו ליחידות, ודיבר עמה כ"ק אדי"ש באריכות ע"ד פסיכולוגי ומדיטציות, וביקשה שתפגוש בקליפורני רופא שעוסק בזה לא באופן כשר ושתשפיע עליו שיהי אצלו באופן המתאים, ושתעשה תוכנית הכנה לפני-כן כיצד לגשת לפגישה איתו ואיך לדבר עמו. והוסף ואמר לה כ"ק אדי"ש שבכללות בענין של מדיטציה שתתדל להוציא את הטוב ושיהי כהנ"ל באופן טוב ולא לערב בזה חסידות הגם שישנם כאלו הסוברים שצריך לערב אך אני איני סובר כן. וכן ביקשה שתתקשר לר' . . (באוסטרלי) כדי שיקשרה עם היהודים שבמדינות סינגפור ומלזי המעורבים במדיטציות באופן שאינו מתאים ליהדות ושתשפיע עליהם.

(להעיר שלפני כמה שנים רצה בעלה ללמוד בכלל וכדו', ואמר לו כ"ק אדי"ש ביחידות שענינו הוא מתמטיקה, (והכה אז כ"ק אדי"ש על השולחן ואמר): בכלל הוא לא ילמד! ואכן אחר זמן מה הציעו לו משרה גבוהה במקצוע זה וכתב מכתב לכ"ק אדי"ש ולפני שקיבל כ"ק אדי"ש את המכתב ענה שיקבל את המשרה הגבוהה... וכן הוה).

לילדתם נתן כ"ק אדי"ש מטבעות לתתם לצדקה קודם הדלקי"נ במשך ד' שבועות, ואמרה אמה שבשבוע הד' תהי בא"י, וענה כ"ק אדי"ש: גם בא"י ישנם עניים הזקוקים לעזרה...

בידך להקדיש מדור שלם לזכות קרוביך למשך שנה שלימה!

פרטים בטלפונים: ארצות הברית - 6670-778 (718). ארץ הקודש - 873-0823 (04)

ב"שטורעם", וד' ימים קודם לקחו את הטלה באופן כזה שהיכן שרק פנו ראו אותו - מאחר וקשרוהו לכרעי המטות, ואעפ"כ כשהגיע היום האחרון רצו כולם להשאר, ורק אחד מ-500 לא התפעל מכך, וגם לא הכין שום צידה! ועד"ז הוא גם בגאולה האמיתית והשלימה מהגלות הנוכחית:

הגאולה העתידה לא תבוא ע"י רדיפה אחרי הגוים, כולל ה"גוים" מבני ישראל ("די אידישע גוים"), והגוי אשר בקרבך, אלא דוקא ע"י ה"קחו לכם צאן"⁷, וע"י שזה יהי בפרסום.

ומה שישנם ארבע מאות תשעים ותשע איש נגדו, ובינתיים הרי יבזו אותו - הנה, ע"י עמידתו בתוקף, אזי מ-499 נהי' 49, עד שזה הופך לארבע בלבד...

ואע"פ שכשמישיח יבוא, הוא ילקל לו את העבודה ("דעם דזשאב"), את הרבנות, את כתיבת החיבור ומכירתו, והוא יתבטל לגמרי ממציאיותו ("אינגאנצן אויס מהות") ויתבלבל - אבל אולי ישנו אחד מחמש מאות שהוא בטלן ורוצה שמישיח יבוא, אזי מודיעים לאותו אחד שביכולתו לפעול שיהי רק אחד מחמישים, ובאם יתעקש - יפעל שיהי רק אחד מחמש, ובאם יעבוד יותר קשה - יפעל כפירוש השני⁸ ב"חמושים", שמזויינים יצאו - בכלי זיון, כל בני ישראל, ללא הבט על כך שהיו עבדים מרודים במצרים מאתיים ועשר שנה.

ומה שזה לוקח זמן - זהו רצון הבורא. וכשם שאז נהגו בתוקף כך צריכים להתנהג עכשיו כו', מפני שרק ע"ז יביאו את הגאולה.

"וחמושים עלו בני ישראל" - ש"חמושים" הכוונה אחד מחמש, כלומר, שבפועל רק אחד מחמשה מבנ"י יצא ממצרים! אח"כ יש דעה שני⁵ האומרת שרק א' מחמישים יצא, ודעה שלישית⁵ אומרת שרק א' מחמש מאות, והשאר רצו להשאר במצרים.

ולכאורה דרוש ביאור מהי המחלוקת במדרש הנ"ל - שאחד אומר שיצאו א' מחמש, בא תנא שני ואומר "שבח" על בני' שרק א' מחמישים, ותנא שלישי אומר "שבח" שזה ה' א' מחמש מאות?...

ג. אלא שהמדרש בא ללמדנו הוראה באיזה אופן תהי' הגאולה עתה, שהיא סיום וחותם גאולת מצרים

- שאחרון של פסח הרי מסיים ("שליסט אפ") את יום הראשון דחה"פ, והיום הראשון דפסח מורה דרך והוראה כיצד להגיע לאחרון של פסח, היינו, שיום הראשון דפסח מלמדנו באיזה אופן צריכה להיות ההכנה להגאולה דמשיח, וע"י העבודה דיום א' של פסח באים להגאולה דמשיח באחש"פ -

וההוראה היא: מגיע זמן שרק אחד מחמש מאות ירצה לצאת מהגלות, אף שכל השאר הם גם כן בני אברהם יצחק ויעקב, וכולם גם שמעו שמישה רבינו בישר בשמו של הקב"ה שהגיע הזמן ד"פקד פקדתי"⁶, ואעפ"כ צועקים נהי' כגוים!...

שומעים ממש רבינו שהוא יוליכם במדבר העמים, ושמה יהיו להם תר"ג מצות במקום הז' מצות בלבד שיש להם פה (במצרים), והיציאה לא תהי' בחשאי אלא

(7) בא יב, כא.

(8) רש"י בשלח שם ממכילתא שם.

(5) רעיא מהימנא קח, ב. מכילתא שם.

(6) שמות ג, טז.

לאחר שיחה זו הורה כ"ק אד"ש לילדים לנגן ניגון שמח והחל לנגן בעצמו "ושמחת".

אח"כ צוה לנגן ניגון שלפני מאמר ואמר מאמר ד"ה "כימי צאתך מארמ"צ וגו'".

שיחה ד' – הקטנים והקטנות צריכים לקבל החלטות **למעשה**, להוסיף התמדה ושקידה בלימוד התורה ובקיום המצוות, וכן הוראות מקרי"ס – ש"הם הכירוהו תחלה" (אף שהיו זקנים, אבל הכירו את עצמו"ה מילדותם באופן ד"וינקוהו דבש כו"ו), כולל – החלטות בפעולותיהם ב"יהשיב לב אבות". וכ"ו – מתוך שמחה.

שיחה ה' – קיום המנהג דשתיית ד' כוסות בסעודת משיח – בפועל; הוראה משיעור חומש היומי – "ותצא אש מלפני ה' גו"ו, ועד"ז – הוראה באיסור דשתויי יין ובכללות הענין דיום השלישי – הדגשת המעשה בפועל.

שיחה ו' – שייכות חגה"פ לקטנים וקטנות – בפנימיות הענינים – לידת ישראל בחגה"פ; התעוררות בגודל ענין החינוך בכלל, ובפרט – בימי הקיץ ע"י הרשמה למחנה קיץ כשר, המשפיע גם שהילדים יפעלו על הוריהם.

כאן דיבר כ"ק אד"ש בארוכה על המצב באה"ק וכן דיבר בכאב רב ובאריכות על כך שישנם אנשים בא"י המונעים מיהודים לצאת מרוס"י בגלל שאח"כ אינם עולים לא"י.

שיחה ז' – השתתפות ב"כינוס תורה" – בענין תוספת השלימות ב"תמימות" כשהגה"פ חל בשבת; הגדר ד"חיוב" או "שלילה" ככו"כ מעניני התורה. וכן דובר עוד כמה ענינים כהשתתפות בכינוס תורה.

שיחה ח' – אודות שלימות הענין דקרי"ס שהי' דוקא באחש"פ. ההוראה – כשלא מתחשבים בממדידות והגבלות פועלים בקיעת הים – גילוי הניצוץ האלקי.

בהתוועדות הורה כ"ק אד"ש לכמה אנשים לשתות ד' כוסות. באמצע ההתוועדות חש א' הזקנים ברע ונגשו אליו הרופאים כמ"פ. כ"ק אד"ש הורה לו לומר "לחיים", מסר חתיכת מצה עבורו ועשה ב' פעמים תנועות של ביטול בידו הק'. אח"כ נגש לכ"ק אד"ש א' מחתניו ודבר עמו מסי' מילים.

הרי שמחה עלבערג ניגש לכ"ק אד"ש ושוחח עמו כרבע שעה.

בסיום ההתוועדות הורה כ"ק אד"ש לנגן ניגון הכנה, ד' בבות (בבא הד' ג"פ) ויניע זשורצי כלאפצי".

אחר ברכת המזון מסר כ"ק אד"ש להרי' מענטליק את המצות, היין והמים עבור ה"כינוס תורה".

ההתוועדות נמשכה לערך שש שעות (לראשונה מאז שמח"ת תשל"ח), ומיד לאחר תפלת ערבית והבדלה חילק כ"ק אד"ש להנוכחים שי' כוס של ברכה במשך כשעה ועשר דקות. לא' שמשרת בצבא אמר כ"ק אד"ש: שתזכה להיות חייל שמגן על הארץ והדרים עלי'.

ד. [.] הוראה* נוספת שאנו למדים בקשר עם הגאולה העתידה:

באחרון-של-פסח מפטירין "עוד היום בנוב לעמוד וגו'"⁹ לפי שבליל פסח היתה מפלתו של סנחריב¹⁰.

ולכאורה תמוה: הרי מפלת סנחריב היתה בליל א' דחג הפסח ולא באחש"פ?

והענין, לפי שבהפסדה זו מבואר נצחוננו של חזקי', שביקש הקב"ה לעשותו **משיח**¹¹ ובאחש"פ מאיר גילוי הארת משיח.

ועוד יותר: כו"כ פרטים המבוארים בהפסדה זו לא נתקיימו בנצחוננו של חזקי' ויתקיימו בביאת משיח צדקנו¹², כמו "וגר זאב עם כבש וגו'"¹³, וגם ענין קיבוץ גלויות וכו'.

והנה מסופר שחזקי' בטח בה' לגמרי, עד שאמר "אני אין בי כח לא להרוג ולא לרדוף [ואפילו] ולא לומר שירה אלא אני ישן על מטתי ואתה עושה"¹⁴, ואף ששבא וסיעתו, שהם היו הרוב בסנהדרין, אמרו שע"פ תורה

* להבנת ושלימות הענין בסעיף זה נאלצנו לשלב בו קטעים משיחת אחש"פ תשל"ב (נדפסה בלה"ק בלקו"ש ח"ז ע' 274-5). המו"ל.
 (9) ישעי' י, לב ואילך.
 (10) שו"ע אדה"ז או"ח סי' ת"צ סי"ג.
 (11) סנהדרין צד, א. וראה מחזור ויטרי בכל זה.
 (12) וכמבואר גם ברמב"ם (הל' מלכים פ"ב הי"א) שקאי על ימות המשיח – רק שלשיטתו ה"ז משל וקאי על או"ה (ע"פ לקו"ש שם).

צריכים לעשות שלום ולילך בדרך הטבע, מכל-מקום מאחר ששמע מישעי' נביא ה' בשם הקב"ה "כה אמר ה' אל תירא וגו' והפלתיו בחרב בארצו"¹⁵ בטח בה' לגמרי, עד שהלך לישון על מטתו, וערבה לו שנתו מצד בטחון זה, והקב"ה עשה המלחמה כמ"ש¹⁶ "ויצא מלאך ה' ויך במחנה אשור וגו'".

ובזה ישנה ההוראה מחזקי':

כשם שחזקי', ששמו הוא חוזק ה', לא התפעל ולא התחשב בכל מחנה אשור שביניהם נמצאו גם... רבנים¹⁷, ואכן אצלם ה' ("איז גאָר געווען") הרוב כפי שהגמ' מספרת בסנהדרין¹⁸, אלא חזקי' שמע מה ישעי' הנביא אמר לו, שישעי' נדמה להם כמשה – עד"ז צריך כאו"ה לבטוח בביאת המשיח בבטחון גמור בלי שום פקפוק, ובאופן ד"אחכה לו בכל יום"¹⁹ שמחר ממש יבוא משיח – גם כשמצד "חשבונות" של שכל [וטבע] אינו רואה שום מקור לזה, ובטחון זה עצמו ימהר ויחיש את ביאתו, בקרוב ממש.

(13) ישעי' יא, ו.

(14) איכ"ר פתיחתא ל. שם פ"ד, טו.

(15) מ"ב יט, ו-ז. ישעי' לז, ו-ז.

(16) מ"ב שם, לה. ישעי' שם, לו.

(17) כמדומה שאמר כ"ק אד"ש "מהסנהדרין" – המניח.

(18) סנהדרין כו, א.

(19) עיקר הי"ב מה"ג עיקרים.

מדור זה מוקדש לעילוי נשמת **פאולין רות בת ר' יצחק ע"ה** – נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תש"ס ולע"נ **אורי אהרן יואל בן יוסף ארי' לייב ז"ל** – נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב ולזכות משפחתם שיחיו

אין מה לפחד מה"חוצה"!

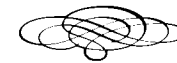
. . מכיון שכבר קרוב מאד לביאת המשיח, "מארגן קומט משיח", לכן גם היום - באחש"פ, (אף שנמצאים בגלות עדיין, אבל הכותל המפסיק בין הגלות להגאולה הוא כבר פרוץ . . .), מאיר גילוי הארת המשיח באופן שכאו"א יוכל להרגיש זה.

ועי"ז גופא מה שבזמן הגלות עושים "סעודת משיח", שבזה מראים אז אידן אנערקענען ניט דעם גלות - פועלים שבקרוב ממש וועט מען פארברענען די ווענט פון גלות כפתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר ויתגלה משיח ויוליכנו קוממיות לארצנו.

ישנם הטוענים שלא כל מוחא סביל דא לקבל ענין הנ"ל - שלכאו"א מאיר הארת המשיח, ואדרבה, ע"י שמיעת ענין כזה יתבלבלו וכו'.

אמנם באמת אינו כן, כי כבר נשתנה המצב, וכבר בא הזמן שגם ה"חוצה" יכול לקבל ענין זה, ורק צריכים להסיר הפחדים אצל אלו שצריכים להביא ענין זה לה"חוצה", וכשיאמרו את הענין בפשיטות (בלי שום פקפוק) - ע"י שיחזקו האמונה שלהם עצמם - יתקבלו הדברים אצל השומעים, ויפעלו פעולתם.

(משיחת אחרון של פסח ה'תשל"ב - מוגה. נדפס בלקו"ש ח"ז ע' 273-275)

משיח נמצא כבר ומשתתף ורוקד יחד עמנו...

. . ע"פ האמור לעיל מ"ש כ"ק מו"ח אדמו"ר בפירוש הכתוב: "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות" שיצי"מ היא ההתחלה והכח להגאולה העתידה, היינו, שהגאולה העתידה מתחילה כבר ביצי"מ, מובן, שגם עתה, בזמן הגלות, ישנו ענין הגאולה.

ומפורש הדבר במדרשי חז"ל - שכשגעתה פרתו אמרו שנחרב ביהמ"ק, וכשגעתה פעם שני' אמרו נולד מושיען של ישראל, היינו, שבשעת החורבן נולד כבר מושיען של ישראל.

ועפ"ז יש לבאר דברי הגמרא בנוגע לשמו של משיח, "דבי רבי שילה אמרי שילה שמו . . דבי רבי ינאי אמרי ינון שמו . . דברי רבי חנינה אמרי חנינה שמו . . ויש אומרים מנחם בן חזקיה שמו", היינו, שכל אחד השתדל וחיפש להכניס שמו (של רבו) ב"משיח", ר"ת מנחם שילה ינון חנינה - כיון שגם בזמן הגלות ישנו משיח.

כ"ק מו"ח אדמו"ר הנהיג לרקוד באחרון של פסח ריקוד של משיח ("משיח'ס טאנץ"). מאמר זה - "משיח'ס טאנץ" - אפשר לפרש בשתי אופנים: (א) ריקוד ששייך ומהוה הכנה למשיח, (ב) ריקוד שמשיח עצמו משתתף בו.

נעמד בדלת הזאל הקטן ומחא כפיו הקי לעבר קבוצת ילדים קטנים שהיו במסיבה שעלי דובר אתמול בשיחה.

למנחה ירד כ"ק אדי"ש בשעה 5:50. כשנכנס שרו הילדים (שהשתתפו במסיבה שהיתה גם למטה) "יואנחנו עמד" ובדרכו למקומו סימן בידו הקי להגביר השירה, כשהגיע למקומו הניח כ"ק אדי"ש את הסידור על הסטנדר, פנה לעבר הקהל ומחא כפיו הקי. וכן בחזרת הש"ץ כשניגנו "אתה בחרתנו" פנה לקהל ומחא כפיו הקי. בסיום התפילה החל כ"ק אדי"ש לנגן "ושמחת" ובדרכו רמז בידו הקי להגביר השירה.

לאחר זמן קצר יצא כ"ק אדי"ש ללוות את הקהל ההולכים לתהלוכה (כבכל שנה), ומפעם לפעם מחא כפיו הקי לעבר הילדים שעמדו ושרו.

בשעה 7:30 נכנס כ"ק אדי"ש לתפילת ערבית, ובשעה 9:20 הלך לביתו.

אחרי כן, ב"ק אדי"ש, חתן אחרון-סוף-סוף: כשעה (לערך) לאחר תפילת שחרית יצא כ"ק אדי"ש לגייע התחנות וביקש לקרוא להריליג, כשבא אמר לו כ"ק אדי"ש שהיום אינו הולך לביתו ונשאר בחדרו הקי עד להתוועדות.

תפלת מנחה התפלל כ"ק אדי"ש בזאל למעלה בשעה 5:45.

בשעה 6:15 נכנס כ"ק אדי"ש להתוועדות. שאל אם יש מלח, וכשהציע אי לילך להביא התעניין כ"ק אדי"ש אצלו מהיכן, וכשהביא נענע כ"ק אדי"ש בראשו הקי.

להלן נקודות קצרות מהמדובר בהתוועדות:

שיחה א' - שמיני של פסח הוא יום הבריי"מ (לאחר הלידה ביום א') השייך לגאולה דלע"ל, ולכן בו נקבעה סעודת משיח בפועל. כן דובר ע"ד מעלת השפעת סעודת משיח גשמית (מעשה) לגבי הפטרה בעניני הגאולה; ההוראה - להמשיך את המסיני דשש"פ, ועניני הגאולה דאחש"פ לכל השנה - ע"י המסיני נעשה (בעה"ב על העולם בכח ניצוץ משיח שבו) - ועי"ז ממשיך גם הברכות בכל המצטרך, למעלה ממדוה"ג.

שיחה ב' - הדגשת ענינים של הקטנים (בגשמיות) בכל עניני חגה"פ וגם בגאולה דלע"ל ("יונער קטן נוהג בס" כו').

לאחר שיחה זו הורה כ"ק אדי"ש לילדים לומר "לחיים" ולשיר "עוצו עצה" ומחא כפיו הקי לעבר הילדים בחוזה זמן רב.

שיחה ג' - "מסמך גאולה (דפורים) לגאולה (דפסח)" הוא בעיקר בימים האחרונים דחגה"פ (הקשורים בגאולה דלעתיד), וכשם שגאולת פורים היתה בזכות הילדים - כן תהי לנו בגאולה מגלות זו שיעומדים עלינו לכלותינו" והעולם מתנענע וכו' - פועלים הילדים שיהי "עוצו עצה ותופר כו" עד לגאולה שלימה בפועל (חלק גדול משיחה זו נתפרסם לראשונה בתרגום ללה"ק ב"יחי המלך" שו ע' 3 ואילך).

לפניכם פרק כ"ז מ"יומן תש"מ" מערב שביעי של פסח - עד עש"פ שמיני
 היומן החל בגליון שכט ובעז"ה ימשיך להופיע כאן (כמעט) מידי שבוע
 [תודתינו נתונה לארכיון "ועד שיחות קודש" אשר הואיל לפרסם יומן זה ע"ג
 גליוננו. היומן כולו יפורסם אי"ה בהוצאה החדשה של "שיחות קודש" תש"מ]
 נערך ע"י מערכת "יחי המלך" - ע"פ רשימה פרטית*, 'בלי אחריות'

וי' א', כ"א ניסן, ב' בתמוז א': לפני שירד כ"ק אדי"ש לתפילת שחרית הודיע להריל"ג שיאמר שיחה.

ואכן לאחר תפילת מוסף עמד כ"ק אדי"ש במקומו כשטליתו עליו ואמר שיחה שארכה כ-25 דקי (הוגהה ונדפסה בלקו"ש הכ"ב ע' 212 ואילך), ודיבר על השייכות המיוחדת של הילדים לשביעי-של-פסח - קרי"ס ד"הם הכירוהו תחלה", והציע שיעשו מסיבות לילדים ביום ששי"פ, ובסיום אמר שהפעולות עם הילדים יפסיקו את הישאקלען זי"ד שישנם בעניני יהדות ובענין המצב באה"ק.

במשך היום התעניין כ"ק אדי"ש ד' פעמים ע"ד עשיית הפעולות שהורה בשיחה.

וי' ב', כ"א ניסן, חג אבי-ה-ת: בתפילת שחרית סימן כ"ק אדי"ש לנגן "אתה בחרתנו" (וכן במוסף). בקריה"ת קראו בס"ת של משיח. בשירת הים עמד כ"ק אדי"ש כשפניו לצפון ומפעם לפעם הביט על הסי"ת.

בשעה 2:20 הלך כ"ק אדי"ש לביתו וחזר ב-3:40. כשעבר בפרוזדור הכניסה לחדרו הקי

(* עריכת היומן נעשתה ע"פ מס' יומנים של אנ"ש והת' אשר שהו באותה תקופה ב"בית חיינו" - 770, והעלו על הכתב את אשר ראו בעצמם או שמעו מאחרים, ומטבע הדברים יתכן שנפלו אי-אלו טעויות ביומנים אלו אשר חלקם נכתב לעיתים בצורה בלתי ברורה, ואנו מתנצלים ע"כ מראש ו"שגויות מי בינינו".

דיבורים ונקודות קצרות משיחותיו של כ"ק אד"ש המובאים ביומן תורגמו בדרך-כלל ללה"ק, ולהבנת הדברים יש לעיין בשיחה עצמה.

וכיון שהדבר תלוי בנו איך לפרש, נפרש כפי שכדאי לנו ("זוי עס לוינט אונדז") - כפירוש הב' - שמשיח נמצא כבר ומשתתף ורוקד יחד עמנו הריקוד שלו...

ולכן, ינגנו עתה ניגון שמח - "ניע זשוריצי כלאפצי", ותחילה ינגנו הניגון של אדמו"ר הזקן ולאחריו "ניע זשוריצי כלאפצי" [כידוע שאצל כ"ק מו"ח אדמו"ר היו לפעמים מנגנים תחילה ניגון אדמו"ר הזקן ולאחריו "ניע זשוריצי כלאפצי", ולפעמים "ניע זשוריצי כלאפצי" תחילה ולאחריו ניגון אדמו"ר הזקן], וירקדו עם ניגון זה - "ניע זשוריצי כלאפצי" - "משיח'ס טאנץ".

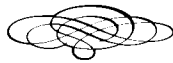
[כ"ק אדמו"ר שליט"א צוה לנגן "א הארציגן ניגון" בתור הקדמה לניגון אדמו"ר הזקן, ואח"כ ניגון אדמו"ר הזקן, ולכפול בבא הרביעית ח' פעמים. ואח"כ אמר:]

עתה ינגנו "ניע זשוריצי כלאפצי", בשמחה רבה, ומתוך ריקוד - "משיח'ס טאנץ". ובהתאם לב' הפירושים הנ"ל - יצייר כאו"א לעצמו שמשיח - שנאמר בו "ירום ונשא וגבה מאד", למעלה גם מאדה"ר (ואפילו כפי שהי' קודם החטא) - רוקד יחד עמנו, וגם, שריקוד זה הוא הקדמה ויש לו שייכות למשיח.

[ניגנו "ניע זשוריצי כלאפצי", וכ"ק אדמו"ר שליט"א רמז בידו הק' שכאו"א ירקוד במקומו, וגם כ"ק אדמו"ר שליט"א רקד על מקומו בשמחה עצומה.]

כ"ק אדמו"ר שליט"א ברך ברכת המזון. לאחר תפלת ערבית אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א שימשיכו השמחה על כל השנה כולה.

(משיחת אחרון של פסח ה'תשי"ב - בלתי מוגה)

כאשר ירצו באמת שמשיח יבוא - יפעלו זאת!

בתרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"*

.. צדיקים לרצות רק דבר אחד, שיהי' "ומלאה הארץ דעה את הוי' כמים לים מכסים"¹, ובעבור זה יש להניח הכל בצד, העיקר שיהי' "ליחדא קוב"ה ושכינתי' בתחתונים"².

וכאשר ירצו זאת באמת ויחפצו שמשיח יבוא - יפעלו זאת! וע"ד שאמרו³ "הא מורא שמים עליכם כמורא בשר ודם" וכתוב "רצון יראיו יעשה"⁴.

והנה, הדיוק במילה "רצון" הוא - שלפני שהענין יבוא אצלו להרגש הלב, ואפי' עוד קודם שיונח אצלו ("אפגעליגט") בחב"ד שבמוחין, וכל-שכן קודם שיתגלה בלבושים

(* מובאת בעריכה מחודשת עם מ"מ בשוה"ג. ובכ"מ.

(1) ישע"י יד, ט. ברכות כח, ב.

(2) ראה זח"ג רפא, א (ברע"מ). הובא בתניא ספ"י. (4) תהלים קמה, יט.

משיח נקרא מלך המשיח ולא רבינו

דהנה כתיב ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד, שהוא למעלה מהאבות ומשה רבנו, וגבה מאד שהוא למעלה גם מאדם הראשון, דמאד הוא אותיות אדם אבל אי"ז בצירוף אדם כ"א בצירוף מאד היינו בלי גבול, ויש בזה ב' דעות דעה א' שהוא למעלה מאדה"ר כמו שה' אחר החטא ודעה הב' שהוא למעלה מאדה"ר גם כמו שה' קודם החטא, לפי שבביאת המשיח יהי' גילוי העצם, דלכן נק' מלך המשיח, דמשה נקרא משה רבינו, דאף שכתוב ויהי בישראל מלך ולפי דעה אחת זה קאי על משה מ"מ הנה שם התואר שלו הוא רבינו, היינו שהעיקר הוא שהוא רבינו ולא שהוא מלך, לפי שהוא לימוד שהוא ענין ההשגה, משא"כ משיח לא נקרא משיח רבנו כ"א מלך המשיח, דמלך הוא ענין רוממות ומקיף כמ"ש שום תשים עליך מלך שתהא אימתו עליך שהו"ע מקיף, ולכן נק' מלך המשיח, לפי שגם הלימוד דמשיח יהי' בבחי' ראי' שהו"ע מקיף, אבל מקיף זה יומשך גם בפנימיות, דזהו מ"ש ישכיל דישיכיל הוא מלשון מפעיל, היינו שיפעול ענין הראי' בכל ישראל,

(ממאמר ד"ה והחזרים ג', אחש"פ ה'תש"ג - בלתי מוגה)

עבודה חדשה ומיוחדת שהיא בבחי' "קדשי שעה"

. . בדורנו זה ישנה עבודה חדשה ומיוחדת, שהיא בבחי' "קדשי שעה" – היינו, שכאו"א מישראל צריך להתכונן בעצמו ולהכין את הסביבה כולה לקבלת פני משיח צדקנו.

דהנה, עבודת ההכנה לביאת משיח צדקנו לא היתה שייכת כל כך לפני עשר שנים (וכיו"ב), והראי' – שמש"ח צדקנו לא בא במשך תקופה הנ"ל. ואילו בימינו אלו שייך ענין זה ביותר (ולכן, הרי זה "קדשי שעה"), כי משיח צדקנו בא בקרוב ממש, והראי' – שהרי "אחכה לו בכל יום שיבוא" וכפי שאומרים בכל תפלה (כמה פעמים בכל יום) "ותחזינה עינינו בשובך לציון" – ואין ענין יוצא מידי פשוטו.

(משיחת אחרון של פסח ה'תשמ"ב - בלתי מוגה)

"מאמין במשיח צדקנו, כלומר, תלמידו..."

נתבאר לעיל . . שמש"ח צדקנו ילמד תורה לכל העם, אשר, החידוש שבדבר אינו רק ביחס לגדולי ישראל, משה רבינו והאבות כו', אלא גם לאידך – ביחס לפשוטי-עם, אשר, מכיון שהבנתם והשגתם אינה אלא בחלק הפשוט שבתורה בלבד, אינם זקוקים, לכאורה, ללמוד תורה ממש"ח צדקנו דוקא, מכיון שיכולים להסתפק ב"מלמד" סתם (אם הוא רק ירא-שמים, ומאמין במשיח צדקנו, כלומר, תלמידו של משיח צדקנו) – אעפ"כ, ילמדו גם הם ממש"ח צדקנו (כפי שהוא בדרגתו), ולמשיח צדקנו "תאיים" ללמוד עמהם (כפי שהם בדרגתם), מצד גודל מעלת ענוותנותו של משיח צדקנו.

(משיחת אחרון של פסח ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

דמחשבה דיבור ומעשה – מספיק שיפעל זאת ב"רצון" בלבד ויחפוץ באמת שמשיח יבוא, ללא הבט על כך שיהי' עליו לעזוב את כל עסקיו הגדולים בחו"ל, עם הכבוד, המציאות, הישות ושאר השטיות ("די איבערריקע שטותים") שלו, מכל מקום, הוא מוכן ורוצה שמשיח יבוא והוא יהי' תלמידו

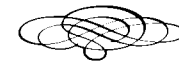
– משיח הרי ילמד תורה עם כל בני"א, אפי' עם האבות⁵ – גם הם יהיו תלמידיו, וכ"ש הוא, שנחות מהאבות, בודאי שמתאים לו להיות תלמידו של משיח ("משיח'ס א תלמיד")

אזי, כאשר הוא יחפוץ בכך באמת, ויתכוון לזה בפשטות ללא שום פשעט'לאך אלא פשוט בגשמיות: שיבוא משיח – יהודי, נשמה בגוף, כפי שהרמב"ם אומר⁶ שמשיח יהיה יהודי הוגה בתורה ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה כו', הנה אף שהענין לא הגיע עדיין למוחין ומידות וכל שכן למחשבה דיבור ומעשה, אלא ברצון בלבד, בכל זאת "רצון יראיו יעשה" – הוא יפעל זאת!

באם כל בני ישראל יתדברו ביניהם ויצעקו שהם רוצים שמשיח יבוא, אזי הוא יבוא מיד, "כהרף עין"⁷, ללא הבט על כך שזה בלילה ושאר הענינים המובאים בגמ'⁸, אלא כפסק הרמב"ם⁹ ש"ישראל עושים תשובה ומיד הן נגאלין", וכמבואר בספרים¹⁰ שמשיח כבר ישנו, רק שצריך להאיר אצלו המקיף דח"י, ותיכף כשיאיר תהי' הגאולה השלימה במהרה בימינו.

(תרגום חפשי משיחת אחרון של פסח ה'תשט"ז - בלתי מוגה)

- (5) סד"ה ועבדי דוד תרצ"ט (סה"מ תרצ"ט ס"ע 8) שבועות טו, ב. וראה גם עירובין מג, ב. ועוד.
(9) הל' תשובה פ"ז ה"ה.
(6) הל' מלכים פי"א ה"ד.
(10) ראה שער הגלגלים פי"ג.
(7) מכליתא בא יב, מא. הובא בפרש"י שם.

שוב אין צורך "להתווכח" עמו...

כאשר אומרים ליהודי שישנה "הלכה" בתורה המבטיחה לו שכעבור רגע א' בלבד – רגע ממש, על השעון – עומד הוא ביחד עם משיח צדקנו בהר הבית שבירושלים עיה"ק בארצנו הקדושה, שוב אין צורך "להתווכח" עמו ו"לפעול" עליו שיעסוק בעניני המבצעים והפצת המעיינות חוצה, תוך כדי ויתור על עניניו הפרטיים [גם כאשר נדמה לו ששיחת טלפון זו (וכיו"ב) חשובה ביותר ומכריעה כו"כ ענינים, מכיון שע"ז ירויח הרבה כסף שיוכל לתת לצדקה...]; אין צורך להקדיש למטרה זו "התועדות ארוכה" (שבה ידחפו אותו ולא יניחו לו להרדם...) כדי לפעול עליו כל זאת, ולהורות לו מה עליו לעשות מחר ומחרתיים וכו' – מכיון שמעצמו ומאליו ירוץ הוא לחטוף עוד משהו, כדי שיהי' לו עם מה לבוא לקראת משיח צדקנו... בידעו שנשאר לו רגע א' בלבד כדי להתכונן לגאולה העתידה!

(משיחת אחרון של פסח ה'תשד"מ - בלתי מוגה)